

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 14.9.2011
KOM(2011) 555 lõplik

2011/0239 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/106/EÜ
meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Ülevaade

Meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni (STCW konventsioon) sõlmisid 1978. aastal IMO (Rahvusvaheline Mereorganisatsioon, ÜRO allasutus, mis vastutab laevanduse rahvusvahelise reguleeriva raamistiku eest) liikmesriigid. Selles konventsioonis käsitletakse meremeeste (peamiselt juhtivkoosseisu) väljaõppe ja asjakohase diplomeerimise nõudeid. STCW konventsiooni muudeti oluliselt 1995. aastal.

Konventsioon integreeriti ühenduse õigusesse direktiiviga 94/58/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta¹. Võib tõdeda, et ELi mereohutuse eeskirjad on suures osas ühtlustatud rahvusvaheliste eeskirjadega.

Direktiivi 94/58/EÜ on mitu korda muudetud ning lõpuks asendatud direktiiviga 2001/25/EÜ, see omakorda on asendatud direktiiviga 2008/106/EÜ,² mis kehtib praegu. Aegade jooksul on ELi eeskirju muudetud peamiselt STCW konventsiooni muudatuste ülevõtmiseks, kuid ka selleks, et välja arendada ja panna sujuvalt toimima süsteem, mis võimaldab tunnustada väljaspool ELi hariduse ja väljaõppe saanud meremehi. Väljaspool ELi hariduse ja väljaõppe saanud meremeeste tunnustamine on tõepoolest otsustava tähtsusega sellisel tegevusalal nagu laevandus, mis on juba nelikümmend aastat olnud ülemaailmse haardega äri.

Seda arvesse võttes algatas Rahvusvaheline Mereorganisatsioon 2007. aastal STCW konventsiooni *põhjaliku läbivaatamise*, millele aitasid aktiivselt kaasa ka komisjon ja liikmesriigid ning mille käigus tehti hulk märkimisväärseid muudatusi, milles konventsiooniosalised liikmesriigid leppisid kokku 25. juunil 2010 toimunud Manila konverentsil.

Manilas tehtud muudatused jõustuvad 1. jaanuaril 2012. Alates nimetatud kuupäevast peab meremeeste väljaõppe vastama uutele nõuetele. Kuna ELi liikmesriigid on samuti konventsiooniosalised ning ükski neist ei olnud Manila muudatuste vastu, peavad nad oma õigusaktid kohandama konventsiooni uue tekstiga. Samuti peaksid ELi seadused olema kooskõlas rahvusvaheliste eeskirjadega, nagu need on siiani olnud, et vältida vastuolusid liikmesriikide rahvusvaheliste kohustuste ja ELiga seotud kohustuste vahel. Käesoleva ettepaneku eesmärk ongi ühtlustamine rahvusvaheliste eeskirjadega, samuti hõlmab see mõnda sätet eesmärgiga kasutada käesoleva seadusandliku algatusega avanevat juhust veidi täiustada STCW direktiivi.

Need sätted käsitlevad nõude kehtestamist, et liikmesriigid esitaksid statistilistel eesmärkidel komisjonile teabe, mis neil tunnistuste kohta juba olemas on, ning kolmandate riikide STCW süsteemide tunnustamise menetluse ebareaalse tähtaja pikendamist.

¹ Nõukogu direktiiv 94/58/EÜ, 22. november 1994, meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta (EÜT L 319, 12.12.1994, lk 28).

² Direktiivi 94/58/EÜ muudeti direktiiviga 98/35/EÜ ja asendati see direktiiviga 2001/25/EÜ; direktiivi 2001/25/EÜ on muudetud direktiividega 2002/84/EÜ, 2003/103/EÜ ja 2005/45/EÜ; lõpuks see asendati (ja seepärast tunnistati kehtetuks) direktiiviga 2008/106/EÜ, ELT L 323, 3.12.2008, lk 33.

1.2. STCW konventsioon

Laevanduse rahvusvaheline iseloom on hästi teada. Seetõttu tegutsevad sama laeva pardal eri riikides ja eri süsteemide kohaselt väljaõppe saanud meremehed. Seepärast on ülimalt oluline, et kõigil sellistel meeskonnaliikmetel oleks oma töökohustuste ohutuks täitmiseks vajalikud oskused. Väljaõpe mängib meresõiduohutuses tegelikult väga tähtsat rolli.

Seepärast võtsid Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni liikmed, „soovides edendada inimese ohutust merel ja merekeskkonna kaitset, kehtestades ühisel kokkuleppel meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse rahvusvahelised normid”, 1978. aastal vastu meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni, (edaspidi „STCW konventsioon”), mis jõustus 1984. aastal.

Selle konventsiooniga on kehtestatud miinimumnõuded, mida konventsiooniosalised riigid on kohustatud täitma või ületama. Nagu eespool märgitud, vaadati STCW konventsioon põhjalikult läbi 1995. ja 2010. aastal.

Konventsiooni struktuurist ja sisust rääkides tuleb märkida, et kui selle sissejuhatavates artiklites on esitatud üldpõhimõtted ning sätted jõustumise ja muudatuste tegemise korra kohta, siis tehnilises lisas – koosneb reeglitest – on esitatud nõuded laeva eri ametikohtadel (näit. kapten, vanemtüürimees jne) töötamiseks vajaliku väljaõppe, ettevalmistuse ja tunnistuste kohta. Teine konventsiooni lisa – koodeks – sisaldab A-osas üksikasjalikke tabeleid, kus on täpselt kirjeldatud praktilisi oskusi (nt positsioneerimine, laeva manööverdamine, lasti käitlemine), mida peavad õppima laeva erinevatele ametikohtadele kandideerijad ja mida kontrollivad pädevad organid. Lõpuks sisaldab koodeksi B-osa suuniseid kõigi STCW reeglite rakendamiseks. Koodeksi B-osa on ainus konventsiooni osa, mis ei ole osalisriikidele juriidiliselt siduv.

Seda kõike arvesse võttes oli konventsiooni 2010. aasta läbivaatamise eesmärk ühelt poolt täiustada juba olemasolevaid sätteid (nt karmistada pettuse ärahoidmise eeskirju ja tervisenõudeid) ja teiselt poolt ajakohastada konventsiooni, võttes arvesse viimaseid tehnoloogilisi uuendusi.

Manila konverentsi muudatustega on lisatud ka mitu uut sätet, näiteks vanemmadruste ja elektrimehaanikute väljaõppe nõuded, mida konventsiooni varasemas versioonis ei olnud.

1.3. STCW direktiivid

ELi meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise eeskirjadel olnud kaks eesmärki alates sellest ajast, kui need vastu võeti:

- kehtestada ELi liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel töötavatele meremeestele minimaalsed ühised väljaõppenõuded, mis põhinevad rahvusvahelistel nõuetel;
- tagada, et ELi liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel töötavad meremehed, kellel on ELi välises riigis välja antud tunnistus, on saanud asjakohase väljaõppe.

Need kaks aspekti on põimunud mitmetes direktiivides, mis järgnesid meremeeste väljaõppe miinimumtasest käsitlevale 1994. aasta direktiivile, millega STCW konventsioon integreeriti esimest korda ELi õigusse; ELi eeskirju on pärast seda samuti muudetud, kui on muudetud STCW konventsiooni.

Seega muudeti direktiivi 94/58/EÜ direktiiviga 98/35/EÜ, millega võeti üle konventsiooni 1995. aasta muudatused, seejärel asendati see direktiiviga 2001/25/EÜ, millega lisati kolmandates riikides välja antud meremehetunnistuste tunnustamise kord. Järgnes veel kolm muudatust, mis lisati direktiiviga 2002/84/EÜ (määrati kindlaks komiteemenetlus kolmandate riikide tunnistuste tunnustamiseks), direktiiviga 2003/103/EÜ (sätestati kolmandate riikide tunnustamise uus kord), direktiiviga 2005/23/EÜ (lisati nõuded meremeestele, kes töötavad reisilaevadel) ja direktiiviga 2005/45/EÜ (liikmesriikide väljaantud tunnistuste vastastikuse tunnustamise kohta). Lõpuks asendati direktiiv 2001/25/EÜ direktiiviga 2008/106/EÜ, millega lisati uusi üksikasju seoses komiteemenetlusega.

Sellise pidevalt areneva õigusraamistiku peamised jooned võib eespool osutatud kolme poliitilist eesmärki silmas pidades kokku võtta järgmiselt.

- ELi liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel töötavate meremeeste ühised väljaõppenõuded on sätestatud vastavalt STCW konventsioonile. Kui sellised nõuded on integreeritud ELi seadusesse, saavad need selle osaks ning neid tuleb tõlgendada ja rakendada vastavalt ELi õiguse põhimõtetele ja vajaduse korral jõustada nagu mis tahes muid ELi seaduse sätteid. Kui STCW konventsioonis tehakse väikesi muudatusi, võib praegu kehtiva direktiivi kohaselt seda direktiivi ennast ajakohastada komiteemenetlusega; kui tehakse olulisi muudatusi rahvusvahelisel tasandil, siis on kehtiva direktiivi ajakohastamiseks vaja vastu võtta uus direktiiv, nagu seda praegusel juhul tehaksegi.
- Kolmandate riikide tunnustamine. Pärast Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA) loomist on komisjon omandanud toetuse, mis on vajalik täpse teabe saamiseks kolmandate riikide meremeeste väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemidest. Seepärast on komisjonile direktiiviga 2003/103/EÜ usaldatud selliste süsteemide hindamine. Komisjon, keda toetab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, vastutab eelkõige selle hindamise eest, kas kolmandad riigid vastavad STCW konventsiooni nõuetele.
- Kolmanda riigi tunnustamine, mida peab taotlema liikmesriik, toimub järgmiselt: esiteks kontrollib EMSA kohapeal meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise süsteemi ning õppevahendeid, et koguda tõendeid STCW konventsiooni nõuete täitmise kohta; pärast seda kaaluvad komisjoni talitused kontrolli ajal tehtud tähelepanekute ja kolmanda riigi esitatud dokumentide põhjal süsteemi vastavust STCW nõuetele. Vastavushindamise etapp võib hõlmata mitmeid kontakte asjaomase kolmanda riigiga, kellel võib tekkida soov teha muudatusi oma õigusaktidesse või toimimisviisi, et täita komisjoni soovitusi. Selleks vajaliku aja pikkus sõltub kohanduste iseloomust ja ulatusest ning riigi jõupingutustest. Kui see töö on tehtud, esitab komisjon komiteemenetluse raames otsuse eelnõu (tunnustades asjaomast riiki või tühistades tunnustuse) liikmesriikidele neilt arvamuse saamiseks. Lõpuks võtab komisjon vastu otsuse ning see avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas. Komisjoni tunnustus tähendab, et liikmesriigid võivad tunnustada tunnustatud riigi poolt välja antud tunnistusi ning et selle riigi meremehed võivad töötada asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvatel laevadel. Komisjoni tunnustusest hoolimata ei ole liikmesriigid siiski kohustatud tunnustama kõnealuste riikide tunnistusi. Tunnustamata riikide meremeestel, vastupidi, ei ole lubatud töötada ELi liikmesriigi lipu all sõitval laeval.

2. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

2.1. Ettepaneku sisu

2.1.1. Manila kongressi muudatused

Nagu eespool öeldud, on käesoleva ettepaneku eesmärk integreerida ELi õigusesse 2010. aastal STCW konventsiooni tehtud muudatused, eriti et vältida vastuolusid liikmesriikide rahvusvaheliste ja ELiga seotud kohustuste vahel.

2010. aasta muudatused on seotud nii konventsiooni lisa olevate reeglitega kui ka tehnilisema koodeksiga, mille A-osa, nagu selgitatud, on kohustuslik. Konventsiooni peamised muudatused, mis kajastuvad käesolevas ettepanekus, on järgmised:

- tõhustatud sätted väljaõppe ja hindamise, kutsetunnistuste väljaandmise ning samuti pettuste vältimise kohta;
- ajakohastatud tervise- ja töökõlblikkuse nõuded, samuti nõuded seoses alkoholi kuritarvitamisega;
- uued nõuded vanemmadruste ja elektrimehaanikute diplomeerimisel ning turvalisusega seonduvas väljaõppes kõigile meremeestele;
- ajakohastatud nõuded teatavat tüüpi laevade personalile;
- mõiste „tunnistus” selgitamine ja lihtsustamine.

Lõpuks on ettepanekus kohandatud STCW konventsiooni sätteid vahiteenistuse kohta, et viia need vastavusse ELi meremeeste tööaja eeskirjadega.

2.1.2. Direktiivi 2008/106/EÜ artikli 19 lõikes 3 sätestatud tähtaaja pikendamine kolmelt kuult kaheksateistkümnemele

Ettepaneku üheks eesmärgiks on muuta realistlikumaks praegune direktiivi 2008/106/EÜ artikli 19 lõikes 3 sätestatud kolmekuuline tähtaeg kolmandate riikide tunnustamiseks. Selles sättes käsitletakse ajavahemikku, mis on antud komisjonile kolmanda riigi tunnustamise üle otsustamiseks alates tunnustamist käsitleva taotluse esitamisest.

Tuleks rõhutada, et see tähtaeg tuleneb kolmandate riikide tunnustamisel varem kehtinud korrast, mis oli kehtestatud direktiiviga 2001/25/EÜ. Kõnealuse korra kohaselt pidi kolmanda riigi tunnustamist taotlev liikmesriik saatma komisjonile taotlust toetavad dokumendid. Seepärast järgnes ELi tasandil töö eelnevalt ettevalmistatud dokumentidega ilma kolmanda riigi sekkumiseta. Komisjonil oli dokumentide läbivaatamiseks aega kolm kuud.

Praegune kolmandate riikide tunnustamise mehhanism, mis on kehtestatud direktiiviga 2003/103/EÜ, on oluliselt erinev ning kogemused on näidanud, et eelmisest menetlusest ülevõetud kolmekuuline tähtaeg on absoluutselt ebareaalne.

Praeguse süsteemi kohaselt järgneb kolmanda riigi tunnustamise taotlusele EMSA kohapealne kontroll ja aruanne, komisjoni ja kolmanda riigi vaheline kirjavahetus, komisjoni hinnang, komiteemenetlus ja lõpuks otsuse vastuvõtmine.

Seda arvesse võttes peab EMSA esiteks planeerima kontrollimise kolmandas riigis, mis tähendab, et kolmandat riiki ei saa kontrollida otsekohe pärast seda, kui liikmesriik on esitanud taotluse.

Lisaks on komisjoniga peetavatesse läbirääkimistesse kolmanda riigi hindamisel kaasatud asjaomase riigi ametiasutused. See nõuab aega, eriti kolmanda riigi ametiasutustelt, et kõrvaldada kõik algselt avastatud puudused.

Kõik see muudab kolmekuulise tähtaja absoluutselt ebareaalseks. Direktiivi 2008/106/EÜ rakendamisel saadud kogemused näitavad, et mõistlik aeg kogu menetluse läbiviimiseks on 18 kuud. Käesolev ettepanek hõlmab vastavat sätet direktiivi 2008/106/EÜ muutmiseks.

2.1.3. Tunnistusi käsitleva olemasoleva teabe edastamine komisjonile

Nii Euroopa kui ka riigi tasandi poliitikutele on eriti viimasel aastakümnel selgeks saanud, et täielikku ja täpset teavet meremeeste kohta ei olegi võimalik koguda. On küll olemas mitmed uurimused, kuid need kas põhinevad oletustel või ei ole ELi tasandil piisavalt üksikasjalikud. Sellele asjaolule osutas ka merendusvaldkonna tööhõive ja konkurentsivõime töörühm,³ kes rõhutas eelkõige vajadust täpse statistika järele. Täpsete andmete võimalikuks allikaks on riiklike ametiasutuste väljaantud tunnistused ja kinnituslehed. Praegu on konventsiooniosalised riigid STCW konventsiooni kohaselt kohustatud pidama registreid kõigi tunnistuste ja kinnituslehtede ning asjakohaste pikendamiste või muude neid mõjutavate meetmete kohta (reegel I/2 lõige 14). Samamoodi on liikmesriikidel direktiivi 2008/106/EÜ artikli 11 lõike 4 kohaselt kohustus pidada registrit väljaantud tunnistuste ja kinnituslehtede kohta. Ehkki see tähtis andmeallikas, ei võimalda liikmesriikide kasutatavad erinevad formaadid, samuti statistikaalased probleemid (näiteks eri liikmesriikides tunnistusi ja kinnituslehti saanud meremeeste topeltloendamine) saada asjast täielikku pilti. Seepärast on komisjon seisukohal, et riiklikes registrites juba olemasoleva teabe kooskõlastatud ja ühetaoline kogumine täielikus vastavuses isikuandmete kaitse nõuetega oleks suureks abiks usaldusväärse statistilise ülevaate saamisel meremehe elukutsest Euroopas.

Tuleks rõhutada, et EMSA on niisuguse teabe kogumise ja analüüsimise platvormi STCW teabesüsteemi kaudu juba välja töötanud. Seda süsteemi on esitletud liikmesriikidele ning need on näidanud üles huvi selle pakutavate võimaluste ja sellest saadava kasu vastu. Kõnealune süsteem esitati Euroopa andmekaitseinspektorile, kes kiitis selle heaks 9. aprilli 2009. aasta kirjaga EMSA-le. Inspektor nõudis selles mõne kohanduse tegemist, millega EMSA nõustus.

Lõpuks võib öelda, et käesoleva ettepanekuga nähakse ette uus säte, mille kohaselt peavad liikmesriigid komisjonile esitama standardiseeritud teabe statistilise analüüsi jaoks. Komisjon kavatses EMSA STCW teabesüsteemi kasutada platvormina nõutava teabe kogumiseks ja vajaduse korral selle statistiliseks analüüsiks. Sellise teabe üksikasjalik sisu esitatakse käesoleva ettepaneku tehnilises lisas.

2.1.4. Komiteemenetlust käsitlevate uute eeskirjadega kohandumine

Direktiivi 2008/106/EÜ raames loodud süsteemi kohaselt on komiteemenetlus oluline kahest aspektist.

³ Töörühm koosnes peamiste asjaomaste huvirühmade esindajatest, eelkõige meremeestest ja laevaomanikest.

Neist esimene hõlmab tehnilist kohandamist, mis nüüd piirneb (uute lisatud) teabenõuetega (V lisa).

Teine on seotud kolmandate riikide tunnustamise menetlusega. Nagu juba märgitud, on direktiivis 2008/106/EÜ sätestatud komiteemenetlus kolmandate riikide tunnustamiseks komisjoni poolt.

Sellega seoses on oluline märkida, et Lissaboni lepinguga on lisatud olulisi muudatusi komiteemenetluse mehhanismi. On loodud mitteseadusandlike aktide kaks kategooriat, st delegeeritud aktid ja rakendusaktid, mis mõlemad on käesoleva ettepaneku puhul asjakohased.

Tegelikult reguleeritakse uue aluslepingu raames direktiivi tehnilise kohandamise menetlusi delegeeritud õigusakte käsitlevate eeskirjadega, samas otsuseid kolmandate riikide tunnustamise kohta võetakse vastu rakendusaktidega.

Käesolevasse ettepanekusse on lisatud vastavad sätted.

2.2. Jõustumine ja üleminekukord

STCW konventsiooni Manilas kooskõlastatud muudatused jõustuvad 1. jaanuaril 2012 (vastavalt konventsiooni artiklile XII ja Manila konverentsi lõppdokumendi 1. lisa 1. otsuse punktile 3). Kuna käesolev ettepanek ei ole nimetatud ajaks veel vastu võetud, siis nähakse ette, et kavandatud direktiiv peaks jõustuma niipea, kui see on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas.

Manila kokkulepe hõlmab ka üleminekukorda (reegel I/15), mille eesmärk on võimaldada tunnistuste taotlejatel, kes on alustanud õppekavaga enne Manila konverentsi muudatuste jõustumist, lõpetada see samade eeskirjade alusel. Samamoodi võimaldab üleminekukord uuendada ja pikendada nende tunnistuste kehtivust, mis on välja antud enne muudetud konventsiooni jõustumist 1. jaanuaril 2012. Kuna tunnistusi tuleb vähemalt iga viie aasta tagant pikendada või uuendada ning võttes arvesse, et õppekava läbimise pikim võimalik aeg on viis aastat, sätestatakse konventsiooni Manila muudatustes, et nii uusi tunnistusi kui ka uuendamisi ja pikendamisi võib lõpule viia või teha vanade eeskirjade järgi kuni 1. jaanuarini 2017.

Seda arvesse võttes tehakse ettepanek, et käesolev direktiiv kajastaks konventsiooni ka seoses üleminekukorraga. Seepärast on konventsiooni üleminekukord võetud üle ka käesolevasse ettepanekusse.

2.3. Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 100 lõige 2.

2.4. Subsidiaarsuse põhimõte

Kuna STCW konventsioon on juba ELi õigusse üle võetud, on põhjendatud ka STCW konventsiooni muudatuste ülevõtmine ELi õigusse. Liikmesriigid ei või STCW konventsiooni rakendada samal õiguslikul tasemel ilma ELi õiguses olemasolevate täitmise tagamise võimalusteta. Kui Manila muudatusi ei integreerita ELi õigusesse, siis rikuvad liikmesriigid alates 2012. aasta jaanuarist (kui

muudatused jõustuvad) kas rahvusvahelist õigust või ELi õigust ning sellist vastuolu tuleks vältida.

2.5. Proportsionaalsuse põhimõte

Kui Manila muudatusi ei integreerita ELi õigusesse, siis rikuvad liikmesriigid rahvusvahelist õigust või ELi õigust ning sellist vastuolu tuleks vältida.

2.6. Õigusakti valik

Kuna muudatav meede on direktiiv, siis on kõige sobivam õigusakt samuti direktiiv.

3. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED

Tuleks juba algusest peale rõhutada, et kuna liikmesriigid on STCW konventsiooni osalised, siis oli neil võimalus väljendada oma seisukohti konventsiooni läbivaatamise käigus, eelkõige Manila konverentsil. Liikmesriigid võtsid tegelikult konverentsist aktiivselt osa eesotsas komisjoniga, kes organiseeris ELi seisukoha kooskõlastamist. STCW konventsiooni kohaselt on kõigil osapooltel võimalik olla vastu mis tahes muudatustele, teatades oma vastuseisust Rahvusvahelisele Mereorganisatsioonile (konventsiooni XII artikkel). Manila muudatuste puhul oleks vastuseisust olnud vaja teatada 1. juuliks 2012, kuid seda ei teinud ükski liikmesriik.

Kavandatud direktiivi silmas pidades konsulteeriti liikmesriikide ekspertidega läbivaatamise küsimustes Brüsselis peetud koosolekul 3. detsembril 2010. Seal väljendasid liikmesriigid ühehäälselt soovi, et Manila konverentsi muudatused integreeritaks ELi õigusesse, arvates samas, et direktiivi ei oleks vaja põhjalikult uuendada.

Sidusrühmadega konsulteerimiseks andis võimaluse 2010. aasta juulis loodud sõltumatu organ, merendusvaldkonna tööhõive ja konkurentsivõime töörühm, kes lõpetas oma töö 2011. aasta juunis ja avaldas aruande,⁴ mis hõlmas komisjonile ja tööturu osapooltele antud poliitilisi soovitusi selle kohta, kuidas edendada meremehe elukutset Euroopas. Aruandes käsitletakse ka STCW küsimust ning pooldatakse selgelt seisukohta, et ajakohastatud rahvusvahelised eeskirjad tuleb integreerida ELi õigusesse⁵.

⁴ Avaldatud 20. juulil 2011.

⁵ Vt punkt 4.1.5.

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/106/EÜ
meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud õigusakti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,¹

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,²

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise eeskirjad on rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooniga (edaspidi „STCW konventsioon”), mis võeti vastu Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) konverentsil 1978. aastal, jõustus 1984. aastal ning mida on oluliselt muudetud 1995. aastal.
- (2) STCW konventsioon integreeriti esimest korda Euroopa Liidu õigusesse nõukogu 22. novembri 1994. aasta direktiiviga 94/58/EÜ meremeeste väljaõppe miinimumtaseme kohta;³ pärast seda on ELi meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise eeskirju kohandatud konventsiooni hilisemate muudatustega ning loodud ka ELi ühine mehhanism kolmandate riikide meremeeste väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemide hindamiseks; hiljuti on ELi eeskirjad kõnealuses valdkonnas saanud uuestisõnastamise kaudu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiviks 2008/106/EÜ⁴.

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ EÜT L 319, 12.12.1994, lk 28.

⁴ ELT L 323, 3.12.2008, lk 33.

- (3) 2010. aastal toimus Manilas STCW konventsiooni osalisriikide konverents, kus lisati konventsiooni mitu olulist muudatust, nimelt kutsetunnistustega seotud pettuste vältimise, tervisenõuete, turvaalase väljaõppe ja tehnikaga seotud valdkondades. Manila muudatustega lisati konventsiooni ka vanemmadruste kutsenõuded ning kehtestati uusi kutsenõudeid, näiteks elektrimehhaanikutele.
- (4) Kõik liikmesriigid on konventsiooni osalised ning ükski neist ei olnud Manila muudatuste vastu selleks ettenähtud korra kohaselt. Seepärast peavad liikmesriigid kohandama oma riiklikud õigusaktid Manila muudatustega. Vastuolud liikmesriikide rahvusvaheliste kohustuste ja ELi raames võetud kohustuste vahel tuleks ära hoida. Laevanduse rahvusvahelist iseloomu arvesse võttes tuleks ELi meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise eeskirjad hoida kooskõlas rahvusvaheliste eeskirjadega. Seepärast tuleks Manila muudatuste kajastamiseks muuta direktiivi 2008/106/EÜ mitut sätet.
- (5) Manila konverentsil kavatsesid osalisriigid muu hulgas kehtestada objektiivsed piirangud eranditele, mida tehakse vahipersonali minimaalse puhkeaja suhtes, ning meresõiduohutuse, meresõidu turvalisuse ning merereostuse vältimise ülesannetega seotud meremeeste minimaalse puhkeaja suhtes. Ka need uued sätted tuleb integreerida ELi õigusesse. Need peaksid siiski järgima meremeeste minimaalse puhkeaja suhtes nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/63/EÜ⁵ ja 16. veebruari 2009. aasta direktiiviga 2009/13/EÜ⁶ kohaldatavaid sätteid. Lisaks peaks erandite lubamine olema piiratud ajaliselt, sageduselt ja ulatuselt. Vastavad sätted tuleks lisada direktiivi.
- (6) Direktiiv 2008/106/EÜ hõlmab ka kolmandate riikide meremeeste väljaõppe ja tunnistuste andmise süsteemide tunnustamise mehhanismi. Tunnustamine toimub komisjoni otsusega vastavalt menetlusele, milles komisjoni abistavad määrusega (EÜ) nr 1406/2002⁷ loodud Euroopa Mereohutuse Amet (edaspidi „amet“) ja laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS), mis asutati määrusega (EÜ) nr 2099/2002⁸; Kolmandate riikide tunnustamist seoses STCW eesmärkidega käsitleva direktiivi 2008/106/EÜ sätete kohaldamisel saadud kogemustest nähtub, et asjaomast korda tuleks muuta, nimelt kolmekuulise tähtaja osas, mida komisjonil nimetatud direktiivi artikli 19 lõike 3 kohaselt praegu tuleb tunnustamise üle otsustamisel täita. Kuna tunnustamiseks peab amet läbi viima kontrolli, mida on vaja planeerida ja teoks teha, ning enamikul juhtudel on asjaomasel kolmandal riigil vaja teha ka olulisi muudatusi STCW nõuete järgimiseks, siis ei ole võimalik kogu menetlust lõpetada kolme kuu jooksul; kogemuse põhjal näib selleks palju realistlikum ajavahemik olevat 18 kuud. Seepärast tuleks nimetatud tähtaega vastavalt muuta, samas tuleks paindlikkuse säilitamiseks jätta taotlevale liikmesriigile võimalus tunnustada kolmandat riiki ajutiselt.
- (7) Olemasolevad statistilised andmed Euroopa meremeeste kohta on puudulikud ja sageli ebatäpsed, mis teeb poliitiliste otsuste tegemise selles tundlikus sektoris veelgi

⁵ Nõukogu 21. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/63/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ühenduse Reederite Ühingu (ECSA) ja Euroopa Liidu Transporditöölise Ametiühingute Liidu (FST) sõlmitud kokkulepet meremeeste tööaja korralduse kohta, sätete kohaldamist. – Lisa: kokkulepe meremeeste tööaja korralduse kohta (EÜT L 167, 2.7.1999, lk 33).

⁶ ELT L 124, 20.5.2009, lk 30.

⁷ ELT L 208, 5.8.2002, lk 1.

⁸ ELT L 324, 29.11.2002, lk 1.

raskemaks. Üksikasjalikud andmed meremeeste diplomeerimise kohta ei lahenda kogu probleemi, kuid sellest oleks kindlasti abi. STCW konventsiooni kohaselt on konventsiooniosalised riigid kohustatud pidama registreid kõigi tunnistuste ja kinnituslehtede ning asjakohaste pikendamiste või muude neid mõjutavate meetmete kohta (reegel I/2 lõige 14). Liikmesriikidel on direktiivi 2008/106/EÜ artikli 11 lõike 4 kohaselt kohustus pidada registrit väljaantud tunnistuste ja kinnituslehtede kohta. Selleks et saada võimalikult täielikku pilti tööhõive olukorrast Euroopas, tuleks nõuda, et liikmesriigid saadaksid komisjonile nende meremeeste tunnistuste registris sisalduvast teabest valitud teavet. Seda teavet tuleks kasutada statistilistel eesmärkidel ning see peaks olema kooskõlas ELi andmekaitseõuetega. Direktiivi 2008/106/EÜ tuleks lisada vastav säte.

- (8) Selleks et järjepidevalt koguda andmeid meremeheameti kohta vastavalt meremeheameti ja tehnoloogia muutumisele, tuleks komisjonile delegeerida õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu õigusakte seoses direktiivi 2008/106/EÜ V lisa kohandamisega. Need delegeeritud õigusaktid käsitleksid eelkõige kinnituslehtede märgitava teabe, kutsetunnistuste või pädevust tõendavate tunnistuste sisu ning tunnistuse või selle kinnituse saanud meremeeste arvu ja andmeid, võttes arvesse nimetatud lisas osutatud andmekaitsemeetmeid. Lisaks peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte selleks, et kehtestada meetmed seda liiki statistilise teabe kogumiseks, säilitamiseks ja analüüsimiseks liikmesriikide poolt, pidades silmas meremehi käsitlevate uute statistikaalaste vajaduste arvestamist ning ajakohase ja tegelikkusega kooskõlas oleva teabe kogumist. Seega on eriti tähtis, et komisjon korraldaks ettevalmistustöö tegemise ajal asjakohase konsulteerimise, sh eksperditasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide üheaegse, õigeaegse ja asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (9) Direktiivi 2008/106/EÜ ühetaolise rakendamise tagamiseks on komisjonile antud rakendusvolitused meremeeste väljaõppe ja diplomeerimise valdkonnas. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes⁹.
- (10) Kontrollimenetlust tuleks kasutada nende rakendusotsuste puhul, mis käsitlevad kolmandate riikide STCW süsteemide tunnustamist ja tunnustuse tühistamist.
- (11) Konventsiooni muudatused jõustuvad 1. jaanuaril 2012, kuid kuni 1. jaanuarini 2017 on Manila kokkuleppega ette nähtud üleminekukord, mis võimaldab sujuvalt üle minna uutele eeskirjadele. Käesolevas direktiivis tuleks sätestada sama ajavahemik ja üleminekukord.
- (12) Seepärast tuleks direktiivi 2008/106/EÜ vastavalt muuta,

⁹ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2008/106/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 18 asendatakse järgmisega:

„18. „raadioeeskirjad” – ülemaailmse raadiosidekonverentsi poolt mereside mobiiltelefoniteenuste kohta vastuvõetud raadioeeskirjad (ajakohastatud versioon);”

b) punkt 24 asendatakse järgmisega:

„24. „STCW koodeks” – meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse (STCW) koodeks, nagu on vastu võetud STCW osapoolte 2010. aasta konverentsi 2. resolutsiooni ajakohastatud versioonis;”

c) Punkt 27 jäetakse välja.

d) lisatakse järgmised punktid:

„32. „GMDSS raadiooperaator” – isik, kellel on I lisa IV peatüki kohane ettevalmistus;”

„33. „ISPS-koodeks” – laevade ja sadamarajatiste turvalisuse rahvusvaheline (ISPS) koodeks, mis võeti vastu 12. detsembril 2002. aastal inimeste meresõiduohutuse rahvusvahelise konventsiooni (SOLAS 1974) osalisriikide konverentsil otsusega nr 2, ajakohastatud versioon;”

„34. „laeva turvaülem” – kapteni ees vastutav isik laeva pardal, kelle laevandusettevõtja on määranud vastutama laeva turvalisuse eest, samuti laeva turvaplaani rakendamise ja jätkamise ning sidepidamise eest laevandusettevõtja turvaülema ja sadamarajatise turvaülemaga;”

„35. „turvaülesanded” – kõik turvalisusega seotud ülesanded ja kohustused laevadel, nagu on määratletud inimeste meresõiduohutuse rahvusvahelise konventsiooni (SOLAS 1974, ajakohastatud) XI peatüki punktis 2 ning laevade ja sadamarajatiste rahvusvahelise turvalisuse (ISPS) koodeksis;”

„36. „kutsetunnistus” – kaptenile, ohvitserile või raadiooperaatorile I lisa peatüki II, III, IV või VII sätete kohaselt välja antud ja kinnitatud tunnistus, mis lubab selle seaduslikul omanikul töötada ametikohal ning täita selles määratletud vastutustasandiga seotud ülesandeid;”

„37. „pädevustunnistus” – meremehele välja antud muu tunnistus kui kutsetunnistus, milles on märgitud, et ta täidab käesolevas direktiivis sätestatud asjakohaseid väljaõppe, pädevuse ja meresõidupraktika nõudeid;”

„38. „dokumentaalsed tõendid” – muud dokumendid kui kutsetunnistus või pädevustunnistus, mille abil tõendatakse, et käesoleva direktiivi asjaomased nõuded on täidetud;”;

39. „elektrimehaanik” – I lisa III peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga laevaohvitser;”;

40. „vanemmadrus” – I lisa II peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga reakoosseisu liige;”;

41. „motorist” – I lisa III peatüki sätetele vastava kvalifikatsiooniga reakoosseisu liige.”.

2) Artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 2 osutatud laevadel teenivad meremehed saavad vähemalt käesoleva direktiivi I lisa sätetatud STCW konventsiooni nõuetele vastava väljaõppe ja et neil on artikli 1 punktides 36 ja 37 määratletud tunnistused.”.

3) Artikkel 4 jäetakse välja.

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et tunnistus antakse ainult käesoleva artikli nõuetele vastavatele kandidaatidele.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Tunnistused antakse välja STCW konventsiooni reegli I/2 lõike 3 kohaselt.”;

c) lisatakse lõige 3a:

„3a. Tunnistusi annavad välja üksnes liikmesriigid pärast vajalike dokumentaalsete tõendite autentsuse ja kehtivuse kontrolli ning kooskõlas käesoleva artikli sätetega.”;

d) lõike 5 lõppu lisatakse järgmine lause:

„Kinnituslehed antakse välja tingimusel, et on järgitud kõiki STCW konventsiooni ja käesoleva direktiivi nõudeid.”;

e) lõiked 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

„6. Liikmesriik, kes tunnustab kaptenitele ja ohvitseridele I lisa reeglite V/1-1 ja V/1-2 sätete kohaselt antud kutse- või pädevustunnistust artikli 19 lõikes 2 sätetatud menetluse alusel, peab kõnealuse tunnistuse varustama tunnustamist tõendava kinnituslehega alles pärast selle autentsuse ja kehtivuse kontrolli. Kinnituslehe koostamisel kasutatakse STCW koodeksi jaotise A-I/2 lõikes 3 esitatud vormi.

7. Lõigetes 5 ja 6 osutatud kinnituslehed:

- (a) võib välja anda eraldi dokumentidena;
- (b) võib välja anda üksnes liikmesriik;
- (c) tähistatakse kordumatu numbriga, v.a need kinnituslehed, mis tõendavad tunnistuse väljaandmist ning mille võib tähistada asjaomase tunnistuse numbriga, kui see on kordumatu; ning
- (d) kaotavad kehtivuse, kui kinnitatud tunnistus kaotab kehtivuse või kui selle väljaandnud liikmesriik või kolmas riik võtab selle tagasi, peatab või tunnistab kehtetuks, ning igal juhul viie aasta möödudes alates selle väljaandmise kuupäevast.”;

f) lisatakse järgmised lõiked:

„11. Tunnistuse taotleja esitab piisavad tõendid:

- (b) oma isiku kohta;
- (c) et ta ei ole noorem, kui on taotletava tunnistuse puhul ette nähtud I lisa eeskirjadega;
- (d) et ta täidab STCW koodeksi jaotises A-I/9 ette nähtud tervisenõudeid;
- (e) et ta on sooritanud meresõidupraktika ja saanud muu kohustusliku väljaõppe, mis on taotletava tunnistuse puhul ette nähtud I lisa eeskirjadega; ning
- (f) et ta täidab I lisa eeskirjades loetletud pädevusnõudeid, mis on ette nähtud nende ametikohtade, teenistusülesannete ja tasemete puhul, mis märgitakse tunnistuse kinnituslehele.

12. Liikmesriik kohustub:

- (a) pidama registrit või registreid kaptenite, ohvitseride ja vajaduse korral reakoosseisu liikmete kõigi tunnistuste ja kinnituslehtede kohta, mis on välja antud, mille kehtivusaeg on lõppenud või mis on pikendatud, peatatud või tühistatud või mis on kuulutatud kaotatuks või hävinuks, samuti väljaantud sooduslubade kohta;
- (b) tegema kättesaadavaks teabe selliste tunnistuste, kinnituslehtede ja sooduslubade staatuse kohta teistele liikmesriikidele, STCW konventsiooni teistele osalisriikidele ning äriühingutele, kes taotleavad selliste tunnistuste autentsuse ja kehtivuse kontrolli, mille on esitanud neile meremehed, kes taotleavad tunnistuse tunnustamist või otsivad laeval tööd.
- (c) tegema komisjonile igal aastal statistilise analüüsi jaoks kättesaadavaks käesoleva direktiivi V lisas osutatud teabe.

13. Alates 1. jaanuarist 2017 tehakse teave, mis peab olema kättesaadav lõike 12 kohaselt, kättesaadavaks elektrooniliselt.”.

5) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Liikmesriik lepib asjaomaste liikmesriikidega või konventsiooniosalistega kokku nende laevade puhul, mille suhtes kohaldatakse kohalikku rannasõitu käsitlevaid STCW konventsiooni sätteid, sh rannasõitu STCW konventsiooniosalise liikmesriigi või muu osalisriigi rannikuvetes osaliste poolt määratletud kohaliku rannasõidu piires, määrates kindlaks nii asjaomaste mereteede kui ka muude sätete üksikasjad.”;

b) lisatakse lõiked 3a ja 3b:

„3a. Teised liikmesriigid võivad tunnustada liikmesriigi või STCW konventsiooni osalisriigi poolt kindlaksmääratud ulatusega kohalikuks rannasõiduks välja antud meremehetunnistusi töötamiseks nende kindlaksmääratud ulatusega kohalikus rannasõidus, kui asjaomased liikmesriigid või konventsiooniosalised sõlmivad kokkuleppe, määrates kindlaks asjaomaste mereteede ja muude tingimuste üksikasjad.

3b. Liikmesriigid, kes määravad kindlaks kohalikud rannasõidud, teevad kooskõlas käesoleva artikli nõuetega järgmist:

- (a) järgivad STCW koodeksi jaotises A-I/3 määratletud kohalikke rannasõite reguleerivaid põhimõtteid;
- (b) märgivad kohaliku rannasõidu ulatuse artikli 5 kohaselt väljaantud kinnituslehele.”.

6) Artikli 9 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid kehtestavad korra erapooletuks uurimiseks juhtudel, kui liikmesriigi väljaantud tunnistuse või kinnituslehe omaniku kohta teatatakse sellisest ebapädevusest, tegevusest, tegevusetusest või turvalisuse kahjustamisest seoses tunnistusest tulenevate kohustustega, mis võib kujutada otsest ohtu inimesele, varale või merekeskkonnale, samuti korra tunnistuste äravõtmiseks, peatamiseks ja tühistamiseks nimetatud põhjustel ning silmas pidades pettuse vältimist.

2. Liikmesriigid võtavad ja jõustavad asjakohased meetmed, et vältida pettust ja muud õigusvastast tegevust seoses väljaantud tunnistuste ja kinnituslehtedega.”.

7) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

- „a) kõiki valitsusväliste asutuste või nendele alluvate üksuste teostatud väljaõppe, atesteerimise, diplomeerimise, sh tervisetõendite andmise ning

tunnistuste kinnitamise ja pikendamise seotud toiminguid kontrollitakse pidevalt kvaliteedisüsteemi abil, et tagada määratletud eesmärkide, sh instruktorite ja hindajate erialast ettevalmistust ja kogemusi käsitlevate eesmärkide saavutamine;”;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) väljaõppe eesmärgid ning nendega seotud saavutatavad pädevusnõuded on selgelt määratletud ning et STCW konventsiooniga nõutavate eksamite ja atesteerimise läbimiseks vajalike teadmiste ja oskuste tase on kindlaks määratud. Eri kursuste ja õppekavade eesmärgid ja nendega seotud kvaliteedinõuded võib eraldi kindlaks määrata ning need hõlmavad diplomeerimissüsteemi haldamist;”;

b) lõikele 2 lisatakse punkt d:

„d) kõik käesoleva direktiivi ning STCW konventsiooni ja koodeksi kohaldatavad sätted, sh muudatused, on hõlmatud kvaliteedinõuete süsteemiga.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Asjaomane liikmesriik edastab lõike 2 kohaselt läbiviidud atesteerimise aruande komisjonile STCW koodeksi jaotises A-I/7 ette nähtud vormis kuue kuu jooksul alates hindamise kuupäevast.”.

8) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Tervisenõuded

1. Liikmesriigid kehtestavad meremeeste tervisenõuded ja tervisetõendite väljaandmise korra vastavalt käesoleva artikli sätetele ja STCW koodeksi jaotisele A-I/9.
2. Liikmesriigid tagavad, et meremeeste nõuetekohase tervisliku seisundi hindamise eest vastutav isik oleks arst, keda asjaomane liikmesriik on tunnustanud tegema STCW koodeksi jaotise A-I/9 sätete kohast meremeeste arstlikku kontrolli.
3. Meremehel, kellel on STCW konventsiooni kohaselt välja antud tunnistus ja kes teenib merel, peab olema ka STCW koodeksi jaotise A-I/9 sätete kohaselt välja antud kehtiv arstitõend.
4. Tõendi taotleja:
 - (a) on vähemalt 16 aastat vana;
 - (b) esitab piisavad tõendid oma isiku kohta ning
 - (c) vastab asjaomasel liikmesriigis kehtivatele tervisenõuetele.

5. Arstitõend kehtib maksimaalselt kaks aastat, välja arvatud juhul, kui meremees on alla 18 aastane, millisel juhul on maksimaalne kehtivusaeg üks aasta.
6. Kui arstitõendi kehtivusaeg lõpeb reisi ajal, jääb tõend jõusse kuni järgmise külastatava sadamani, kus meremees saab hankida asjaomase liikmesriigi poolt tunnustatud arstilt arstitõendi, tingimusel et tõendi kehtivusaeg ei ole pikem kui kolm kuud.
7. Kiireloomulistel juhtudel võib liikmesriik lubada meremehel töötada ilma kehtiva arstitõendita kuni järgmise külastatava sadamani, kus on olemas asjaomase liikmesriigi poolt tunnustatud arst, tingimusel et:
 - (a) sellise loa kehtivusaeg ei ole pikem kui kolm kuud ning
 - (b) asjaomasel meremehel on olemas hiljutine aegunud arstitõend.”.
- 9) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:
 - a) lisatakse lõige 2a:

„2a. Meresõidupraktika jätkamiseks tankeritel täidavad kaptenid ja ohvitserid käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudeid ning peavad vähemalt iga viie aasta järel tõendama jätkuvat ametialast pädevust tööks tankeril vastavalt STCW koodeksi jaotise A-I/11 lõikele 3.”;
 - b) lõikes 3 asendatakse sõnad „1. veebruari 2002” sõnadega „1. jaanuari 2017”;
 - c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kaptenite, ohvitseride ja raadiooperaatorite teadmiste ajakohastamiseks tagavad liikmesriigid, et inimeste ohutust merel, turvalisust ja merekeskkonna kaitsmist käsitlevate siseriiklike ja rahvusvaheliste õigusaktide viimaste muudatuste tekst oleks kättesaadav laevadele, millel on õigus sõita nende lipu all.”.
- 10) Artikli 13 lõige 2 jäetakse välja.
- 11) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:
 - a) lõikesse 1 lisatakse punktid f ja g:
 - „f) kõik nende laevadel töötavad meremehed on läbinud STCW konventsiooniga ettenähtud täiendõppe;
 - g) nende laevadel on alati vahendid, mis võimaldavad tõhusat suulist sidepidamist vastavalt SOLASe konventsiooni V peatüki reegli 14 lõigetele 3 ja 4.”;
 - b) lisatakse lõige 4:

„4. Laevandusettevõtjad tagavad, et kaptenid, ohvitserid ja muu personal, kellele on nende ro-ro reisilaeval pandud erikohustused ja -vastutus, peavad vastaval

ametikohal vajalike oskuste omandamiseks ning kohustuste ja vastutuse võtmiseks olema läbinud STCW koodeksi jaotises B-I/14 ettenähtud üldõppe .”.

12) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Töökõlblikkus

1. Üleväsimuse ärahoidmiseks liikmesriik:
 - (a) kehtestab ja jõustab vahipersonali ning nende meremeeste puhkeajad, kelle kohustuste hulka kuuluvad lõigete 3–15 kohased meresõiduohutuse ja meresõidu turvalisusega ning merereostuse vältimisega seotud ülesanded;
 - (b) nõuab vahikordade korraldamist selliselt, et vahipersonali tõhusust ei vähendaks üleväsimus ja et kohustused oleksid organiseeritud nii, et reisi esimeses vahikorras olevad meremehed ja sellele järgnevat vahikordades olevad meremehed oleksid piisavalt väljapuhunud ja muidu sobivad tööülesannete täitmiseks.
2. Liikmesriik tagab, et uimastite ja alkoholi kuritarvitamise vältimiseks on võetud kohased meetmed vastavalt käesoleva artikli sätetele.
3. Liikmesriik võtab arvesse ohtusid, mida toob kaasa meremeeste väsimus, eriti nende meremeeste väsimus, kelle kohustuste hulka kuulub laeva ohutu ja turvaline juhtimine.
4. Isikutele, kes on määratud töötama vahitüürimehena või navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikmena või kelle kohustuste hulka kuuluvad meresõiduohutuse, meresõidu turvalisuse ning merereostuse vältimise ülesanded, võimaldatakse puhkeaeg, mis ei ole lühem kui:
 - (a) vähemalt 10 tundi puhkust 24tunnise ajavahemiku jooksul ning
 - (b) 77 tundi seitsmepäevase ajavahemiku jooksul.
5. Puhkeaega ei või jagada rohkem kui kaheks osaks, millest üks peab olema vähemalt kuue tunni pikkune, ning kahe järjestikuse puhkeaja vaheline aeg ei või ületada 14 tundi.
6. Lõigetes 4 ja 5 sätestatud puhkeaja nõudeid ei pea järgima häireolukordades, õppuste ajal või muudes möödapääsmatutes operatiivolukordades. Ülevaatused, tuletõrje- ja päästepaadiharjutused ning siseriiklike seaduste ja määrustega ja rahvusvaheliste dokumentidega ettenähtud harjutused korraldatakse viisil, mis minimaalselt häirib puhkeaega ega põhjusta väsimust.
7. Liikmesriigid nõuavad vahiteenistusgraafikute paigaldamist kergesti juurdepääsetavatesse kohtadesse. Vahiteenistusgraafikud koostatakse standardvormis laeva töökeeles või töökeeltes ja inglise keeles.
8. Valveaja korral, kui meremees peab olema valmis tegutsema näiteks juhul, kui masinaruumis ei ole kedagi, tuleb meremehele anda piisavalt korvav puhkeaeg, kui tema tavalist puhkeaega on töölekutsumise tõttu häiritud.

9. Liikmesriik nõuab, et meremeeste igapäevase puhkeaja arvestust peetakse standardvormis laeva töökeeles või töökeeltes ja inglise keeles, et oleks võimalik jälgida ja kontrollida käesoleva artikli sätete täitmist. Meremehele antakse tema kohta käiva arvestuse väljavõte, mille kinnitavad kapten või kapteni volitatud isik ja asjaomane meremees.
10. Olenemata lõigetes 3–9 sätestatud eeskirjadest on laeva kaptenil õigus nõuda meremehelt töötundide tegemist, mis on vajalikud laeva, laeval olevate isikute või lasti ohutuse huvides või teiste merehädas olevate laevade või isikute abistamiseks. Kapten võib vastavalt peatada puhkeajagraafiku kohaldamise ning nõuda meremehelt töötundide tegemist, mis on vajalikud normaalse olukorra taastamiseks. Normaalse olukorra taastamise järel tagab kapten võimalikult kiiresti, et graafikujärgsel puhkeajal töötanud meremeestele antakse piisav puhkeaeg.
11. Võttes vajalikul määral arvesse töötajate tervise ja ohutuse kaitse üldpõhimõtteid võib liikmesriik lubada või registreerida kollektiivlepinguid, mis näevad ette erandeid lõike 4 punktiga b ja lõikega 5 ettenähtud puhkeajast, tingimusel, et puhkeaeg on vähemalt 70 tundi seitsmepäevase ajavahemiku jooksul. Võimaluse korral järgivad sellised erandid kehtestatud norme kooskõlas direktiiviga 1999/63/EÜ, kuid võivad arvestada sagedasemaid või pikemaid puhkeperioode või korvavat puhkeajaga ning peaksid võimaluse korral samamoodi võtma arvesse STCW koodeksi jaotises B-VIII/1 sätestatud suuniseid väsimuse tekkimise ennetamiseks.
12. Lõikes 11 osutatud erandid lõike 4 punktiga b ettenähtud puhkeajast ei ole lubatud rohkem kui kahel järjestikusel nädalal. Kahe järjestikuse erandi vahele jääv aeg laeva pardal ei ole lühem kui erandi kahekordne kestus.
13. Lõikes 11 osutatud võimalike erandite puhul lõikes 5 sätestatust võib lõike 4 punktiga a ettenähtud puhkeaja jagada kuni kolmeks ajavahemikuks, millest üks on vähemalt kuue tunni pikkune ja kumbki ülejäänud kahest ajavahemikust vähemalt üks tund. Kahe järjestikuse puhkeaja vaheline aeg ei ületa 14 tundi. Erandid ei või kesta üle kahe 24tunnise ajavahemiku seitsmepäevase ajavahemiku jooksul.
14. Liikmesriigid kehtestavad alkoholi kuritarvitamise vältimiseks kaptenitele, tüürimeestele ja teistele meremeestele nende ametikohustuste hulka kuuluvate meresõiduohutuse, meresõidu turvalisuse ja merekeskkonna kaitse ülesannete täitmise ajal suurimaks lubatud alkoholisisalduseks veres 0,05 % või 0,25 promilli ühes liitris väljahingatavas õhus või sellise koguse alkoholi, mis põhjustab osutatud alkoholisisalduse.”.
- 13) Artikli 19 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon otsustab kolmanda riigi tunnustamise üle artikli 28 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt 18 kuu jooksul alates tunnustamist käsitleva taotluse esitamisest. Taotluse esitanud liikmesriik võib otsustada kolmanda riigi tunnustusi ühepoolsetl tunnustada, kuni käesoleva lõike raames võetakse vastu otsus.”.
- 14) Artikli 20 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Otsus tunnustuse kehtetuks tunnistamise kohta tehakse vastavalt artikli 28 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele. Asjaomane liikmesriik võtab otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed.”

15) Artikli 23 lõiget 2 muudetakse järgmiselt.

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„2. Kooskõlas STCW koodeksi A osaga hinnatakse seda, kas meremehed suudavad täita STCW konventsiooniga ettenähtud vahiteenistuse- ja vajaduse korral turvaalaseid nõudeid, kui on põhjendatud alus arvata, et nimetatud nõudeid ei täideta, kuna on juhtunud üks järgmistest asjaoludest:”;

b) punkt d asendatakse järgmisega:

„d) laeva on muul moel käitatud viisil, mis ohustab isikuid, vara või keskkonda või seab ohtu turvalisuse;”.

16) Lisatakse artikkel 25a:

„Artikkel 25a

Statistilistel eesmärkidel kogutav teave

1. Liikmesriigid edastavad statistilistel eesmärkidel komisjonile V lisa loetletud teabe.
2. Kõnealuse teabe teevad liikmesriigid komisjonile elektrooniliselt kättesaadavaks igal aastal ning see hõlmab kuni eelmise aasta 31. detsembrini registreeritud teavet.
3. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 27a, et võtta asjakohased meetmed kõnealuse teabe kogumiseks, säilitamiseks ja analüüsimiseks.”.

17) Artikkel 27 asendatakse järgmisega:

”Komisjonile antakse vastavalt artiklile 27a õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva direktiivi V lisa liikmesriikide poolt kohustuslikult edastatava teabe konkreetse ja asjaomase sisu ning üksikasjade osas, võttes arvesse andmekaitset käsitlevaid kaitsemeetmeid.”.

18) Lisatakse artikkel 27a:

„Artikkel 27a

Delegeerimine

1. Volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 25a ja artiklis 27 osutatud volitused antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 25a ja artiklis 27 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tühistamisotsus lõpetab kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimise. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba kehtivate delegeeritud õigusaktide kehtivust.
 4. Komisjon annab delegeeritud õigusakti vastuvõtmise korral sellest samaaegselt teada nii Euroopa Parlamendile kui ka nõukogule.
 5. Artikli 25a ja 27 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist esitanud selle kohta vastuväiteid või kui mõlemad institutsioonid on enne selle tähtaja möödumist teatanud komisjonile, et neil ei ole õigusaktile vastuväiteid. Kõnealust ajavahemikku võib Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral pikendada kahe kuu võrra.”.
- 19) Artikkel 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 28

Komitee

„1. Komisjoni abistab laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS), mis on asutatud määrusega (EÜ) nr 2099/2002. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamise korral kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.”.

- 20) Artiklid 29 ja 30 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 29

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad karistussüsteemid artiklite 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 ning I lisa kohaselt vastuvõetud riiklike õigusnormide rikkumise eest ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 30

Üleminekusätted

1. Nende meremeeste puhul, kelle tunnustatud meresõidupraktika või väljaõpe või koolitus algas enne 1. juulit 2013, võivad liikmesriigid kuni 1. jaanuarini 2017 jätkata tunnistuste väljaandmist, tunnustamist ja kinnitamist kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud nõuetega, nagu toimiti enne käesoleva direktiivi jõustumist.

Kuni 1. jaanuarini 2017 võivad liikmesriigid jätkata tunnistuste ja kinnituslehtede uuendamist ja pikendamist kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud nõuetega, nagu toimiti enne käesoleva direktiivi jõustumist.”.

- 21) Artikkel 33 jäetakse välja.
- 22) Lisasid muudetakse järgmiselt:
 - a) Direktiivi 2008/106/EÜ I lisa asendatakse käesoleva direktiivi I lisaga.
 - b) Direktiivi 2008/106/EÜ II lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisale.
 - c) Käesoleva direktiivi III lisa tekst lisatakse direktiivile 2008/106/EMÜ kui V lisa.

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2012.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2012. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

„I LISA
STCW KONVENTSIOONI VÄLJAÕPPENÕUDED VASTAVALT ARTIKLILE 3

I PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

1. Käesolevas lisas osutatud reegleid täiendatakse STCW koodeksi A osas sisalduvate kohustuslike sätetega, v.a VIII peatüki reegel VIII/2.

Kõiki viiteid reeglis sisalduvale nõudele käsitatakse viitena STCW koodeksi A osa vastavale jaotisele.

Liikmesriigid tagavad, et meremeestel on piisav keeleoskus, nagu on määratletud STCW koodeksi jaotistes A-II/1, A-III/1, A-IV/2 ja A-II/4, et nad oleksid suutelised täitma oma konkreetseid kohustusi vastuvõtva liikmesriigi lipu all sõitval laeval.

STCW koodeksi A osa sisaldab pädevusnõudeid, mida kandidaat peab täitma, et saada või pikendada kutsetunnistust vastavalt STCW konventsiooni sätetele. Selgitamaks seost alternatiivtunnistuste väljaandmist käsitlevate VII peatüki sätete ning tunnistuste väljaandmist käsitlevate II, III ja IV peatüki sätete vahel, rühmitatakse pädevusnõuetega ette nähtud võimed vastavalt järgmisele seitsmele teenistusülesandele:

- (1) navigeerimine;
- (2) lasti käitlemine ja paigutamine;
- (3) laeva ekspluateerimise kontrollimine ja pardal olevate inimeste eest hoolitsemine;
- (4) laevamehaanika;
- (5) elektrotehnika, elektroonika ja automaatika;
- (6) hooldus ja remont;
- (7) raadioside

järgmistel vastutustasanditel:

- (1) juhtimistasand;
- (2) operatiivtasand;
- (3) toetustasand.

Teenistusülesanded ja vastutustasand on määratletud STCW koodeksi A osa II, III ja IV peatükis ette nähtud pädevusnõuete tabelite alapealkirjadega.

II PEATÜKK KAPTEN JA TEKIMEESKOND

Reegel II/1

Vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 500tonnise kogumahutavusega merelaeva vahitüürimehel peab olema kutsetunnistus.
2. **Tunnistuse taotleja:**
 - 2.1. on vähemalt 18 aastat vana;
 - 2.2. on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse meresõidupraktika, mis hõlmab STCW koodeksi jaotise A-II/1 nõuetele vastavat väljaõpet laeva pardal ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või muu vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika;
 - 2.3. on nõutud meresõidupraktika jooksul vähemalt kuus kuud täitnud navigatsioonivahiga seotud kohustusi kapteni või pädeva ohvitseri järelevalve all;
 - 2.4. on suuteline raadioteenistust käsitleva IV peatüki reeglitega ettenähtud nõudeid täitma raadioeeskirjade kohaselt;
 - 2.5. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/1 ette nähtud pädevusnõudeid.
 - 2.6. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1–3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel II/2

Vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

Vähemalt 3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapten ja vanemtüürimees

1. Vähemalt 3 000tonnise kogumahutavusega merelaeva kaptenil ja vanemtüürimehel on kutsetunnistus.
2. **Tunnistuse taotleja:**
 - 2.1. täidab vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud heakskiidetud meresõidupraktika oma ametikohal, mis:

- 2.1.1. vanemtüürimehe puhul on vähemalt 12 kuu pikkune ning
- 2.1.2. kapteni puhul vähemalt 36 kuu pikkune; seda tähtaega võib lühendada, kuid mitte alla 24 kuu pikkuseks, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud vanemtüürimehena;
- 2.2. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/2 vähemalt 3 000tonnise kogumahutavusega laeva kaptenile ja vanemtüürimehele ette nähtud pädevusnõudeid.

500–3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapten ja vanemtüürimees

1. 500-3 000tonnise kogumahutavusega merelaeva kaptenil ja vanemtüürimehel peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. kui tegemist on vanemtüürimehe tunnistusega, täidab vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid;
 - 2.2. kui tegemist on kapteni tunnistusega, täidab vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud oma ametikohal vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika; seda tähtaega võib lühendada, kuid mitte alla 24 kuu pikkuseks, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud vanemtüürimehena;
 - 2.3. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/2 500–3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapteni ja vanemtüürimehe suhtes ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel II/3

Kuni 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe ja kapteni tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

Laevad, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul

1. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul, vahitüürimehel peab olema vähemalt 500tonnise kogumahutavusega laeva vahitüürimehe kutsetunnistus.
2. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida ei kasutata kohalikul rannasõidul, kaptenil peab olema 500–3 000tonnise kogumahutavusega laeva kapteni kutsetunnistus.

Laevad, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul

Vahitüürimees

1. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, vahitüürimehel peab olema kutsetunnistus.

2. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, vahitüürimehe tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18 aastat vana;
 - 2.2. on läbinud:
 - 2.2.1. eriväljaõppe, mis hõlmab asjaomase liikmesriigi nõutavat piisava pikkusega asjakohast meresõidupraktikat, või
 - 2.2.2. vähemalt 36 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika tekimeeskonnas;
 - 2.3. on suuteline täitma raadioteenistust käsitleva IV peatüki reeglitega ettenähtud nõudeid raadioeeskirjade kohaselt;
 - 2.4. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/3 kuni 500tonnise kogumahutavusega laeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, vahitüürimehe suhtes ette nähtud pädevusnõudeid;
 - 2.5. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1–3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Kapten

Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, kaptenil peab olema kutsetunnistus.

1. Kuni 500tonnise kogumahutavusega merelaeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, kapteni tunnistuse taotleja:
 - 1.1. on vähemalt 20 aastat vana;
 - 1.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika vahitüürimehena;
 - 1.3. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-II/3 kuni 500tonnise kogumahutavusega laeva, mida kasutatakse kohalikul rannasõidul, kapteni suhtes ette nähtud pädevusnõudeid;
 - 1.4. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1–3 ette nähtud pädevusnõudeid.
2. Erandid

Kui administratsioon leiab, et laeva suurus ja selle liiklemise tingimused on sellised, et käesoleva reegli ja STCW koodeksi jaotise A-II/3 kõikide nõuete täitmine on ebaotstarbekas või ebapraktiline, võidakse sellise laeva või laevaklassi kapten ja vahitüürimees vabastada selles ulatuses mõnede nõuete täitmisest, pidades silmas kõikide samades vetes tegutsevate laevade ohutust.

Reegel II/4

Navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil vähemalt 500tonnise kogumahutavusega merelaeva navigatsioonivahis olevatel reakoosseisu liikmetel, v.a väljaõpet saavad reakoosseisu liikmed ja sellised reakoosseisu liikmed, kelle vahikohustused ei eelda väljaõpet, peab olema kõnealuste kohustuste täitmiseks asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 16 aastat vana;
 - 2.2. on sooritanud:
 - 2.3. heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kuue kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või
 - 2.4. enne mereleminekut või laeva pardal toimunud eriväljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud;
 - 2.5. täidab STCW koodeksi jaotises A-II/4 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Punktidega 2.2.1 ja 2.2.2 nõutav meresõidupraktika, väljaõpe ja kogemused ühendatakse navigatsioonivahi ülesannetega ning need hõlmavad kohustuste täitmist kapteni, vahitüürimehe või pädeva reakoosseisu liikme otsese järelevalve all.

Reegel II/5

Vanemmadruse tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 500tonnise kogumahutavusega merelaeva vanemmadrusel peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18 aastat vana;
 - 2.2. täidab navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikme tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded;
 - 2.3. omab õigust teenida navigatsioonivahis oleva reakoosseisu liikmena ning tal on heakskiidetud meresõidupraktika tekimeeskonnas:
 - 2.3.1. pikkusega vähemalt 18 kuud või
 - 2.3.2. vähemalt 12 kuud, ning ta on saanud heakskiidetud väljaõppe ning
 - 2.4. täidab STCW koodeksi jaotises A-II/5 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 väljaantud vanemmadrusetunnistusele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-II/5

kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks nimetatud tunnistuste omanike täiendõppe vajaduse.

4. Kuni 1. jaanuarini 2017 võivad liikmesriigid, kes on osalised Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonis vanemadruste sertifitseerimise kohta, 1946 (nr 74), jätkata tunnistuste ja kinnituslehtede uuendamist ja pikendamist kooskõlas nimetatud konventsiooni sätetega.
5. Asjaomane liikmesriik võib leida, et meremehed vastavad käesoleva reegli nõuetele, kui nad on teeninud tekimeeskonnas asjakohasel ametikohal vähemalt 12 kuud viimase 60 kuu jooksul enne käesoleva direktiivi jõustumist.

III PEATÜKK MASINAMEESKOND

Reegel III/1

Mehitatud masinaruumi või perioodiliselt mehitamata masinaruumi vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva mehitatud masinaruumi või perioodiliselt mehitamata masinaruumi vahimehaanikul peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18 aastat vana;
 - 2.2. on läbinud praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja ta on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse meresõidupraktika, mis hõlmab STCW koodeksi jaotise A-III/1 nõuetele vastavat väljaõpet laeva pardal ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või on läbinud praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja on heakskiidetud õppekava ühe osana läbinud vähemalt 36 kuu pikkuse meresõidupraktika, millest vähemalt 30 kuud on meresõidupraktika masinaruumis;
 - 2.3. on nõutud meresõidupraktika jooksul vähemalt kuus kuud täitnud masinaruumivahiga seotud kohustusi vanemmehaaniku või pädeva laevamehaaniku järelevalve all;
 - 2.4. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/1 ette nähtud pädevusnõudeid;
 - 2.5. täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/1 punktis 2, jaotise A-VI/2 punktides 1–4, jaotise A-VI/3 punktides 1–4 ja jaotise A-VI/4 punktides 1–3 ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel III/2

Vähemalt 3000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega laeva vanemmehaaniku ja teise mehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 3000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vanemmehaanikul ja teisel mehaanikul peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. täidab vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ning on läbinud heakskiidetud meresõidupraktika oma ametikohal, mis:

- 2.1.1. teise vahimehaaniku puhul on vähemalt 12 kuud kvalifitseeritud laevamehaanikuna ning
- 2.1.2. vanemmehaaniku puhul vähemalt 36 kuud, kuid seda ajavahemikku võib lühendada kuni 24 kuuni, kui vähemalt 12 kuud meresõidupraktikast on teenitud teise mehaanikuna; ning
- 2.2. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/2 ette nähtud pädevusnõudeid.

Reegel III/3

750–3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega laeva vanemmehaaniku ja teise mehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. 750–3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva vanemmehaanikul ja teisel mehaanikul peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. täidab vahimehaaniku tunnistuse saamiseks kehtestatud nõudeid ja:
 - 2.1.1. kui on tegemist teise mehaaniku tunnistuse saamisega, on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika kas praktikant-laevamehaanikuna või laevamehaanikuna ning
 - 2.1.2. kui on tegemist vanemmehaaniku tunnistuse saamisega, on läbinud vähemalt 24 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 12 kuud peab olema teenitud pärast seda, kui ta on saanud teise mehaaniku ettevalmistuse;
 - 2.2. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/3 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Kõik laevamehaanikud, kellel on õigus teenida vähemalt 3 000 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega laevadel teise mehaanikuna, võivad teenida vanemmehaanikuna laevadel, mille peamasinate efektiivne koguvõimsus on alla 3 000 kW, tingimusel et tunnistusel on sellekohane kinnitus.

Reegel III/4

Mehitatud masinaruumis vahis oleva või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitva motoristi tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil reakoosseisu liikmetel, kes on masinavahis või täidavad kohustusi ajutiselt mehitamata masinaruumis laeval, mille peamasinate efektiivne koguvõimsus on vähemalt 750 kW, v.a väljaõpet saavad reakoosseisu liikmed ja reakoosseisu liikmed, kelle vahikohustused ei eelda väljaõpet, peab kõnealuste kohustuste täitmiseks olema asjakohane tunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 16 aastat vana;

- 2.2. on sooritanud:
 - 2.2.1. heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kuue kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või
 - 2.2.2. kas enne merele minekut või laeva pardal läbiviidud eriväljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei tohi olla lühem kui kaks kuud;
- 2.3. täidab STCW koodeksi jaotises A-III/4 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Punktidega 2.2.1 ja 2.2.2 nõutavad meresõidupraktika, väljaõppe ja kogemused ühendatakse masinavahi ülesannetega ning need hõlmavad kohustuste täitmist pädeva laevamehaaniku või pädeva reakoosseisu liikme otsese järelevalve all.

Reegel III/5

Mehitatud masinaruumi vahis oleva või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitva motoristi tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva motoristil peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18 aastat vana;
 - 2.2. täidab mehitatud masinaruumi vahis oleva või perioodiliselt mehitamata masinaruumis kohustusi täitva motoristi tunnistuse saamiseks kohustuslikke miinimumnõudeid;
 - 2.3. omab õigust teenida masinaruumis vahis oleva reakoosseisu liikmena ning tal on heakskiidetud meresõidupraktika masinaruumis:
 - 2.3.1. pikkusega vähemalt 12 kuud või
 - 2.3.2. vähemalt 6 kuud, ning ta on saanud heakskiidetud väljaõppe ning
 - 2.4. täidab STCW koodeksi jaotises A-III/5 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 väljaantud motoristitunnistusele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-III/5 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks nimetatud tunnistuste omanike täiendõppe vajaduse.
4. Liikmesriik võib leida, et meremehed vastavad käesoleva reegli nõuetele, kui nad on teeninud masinameeskonnas asjakohasel ametikohal vähemalt 12 kuud viimase 60 kuu jooksul enne käesoleva direktiivi jõustumist.

Reegel III/6

Elektrimehaaniku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva elektrimehaanikul peab olema kutsetunnistus.

2. Tunnistuse taotleja:
 - 2.1. on vähemalt 18 aastat vana;
 - 2.2. on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 6 kuud on meresõidupraktika ühe osana heakskiidetud õppekavast; mis vastab STCW koodeksi jaotise A-III/6 nõuetele ja mis on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, või on läbinud vähemalt 36 kuu pikkuse praktiliste oskuste kombineeritud väljaõppe ja heakskiidetud meresõidupraktika, millest vähemalt 30 kuud on meresõidupraktika masinaruumis; ning
 - 2.3. on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotises A-III/6 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 väljaantud elektrimehaanikutunnistusele seatud pädevusnõudeid vastavale tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-III/6 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks nimetatud tunnistuste omanike täiendõppe vajaduse.
4. Liikmesriik võib leida, et meremehed vastavad käesoleva reegli nõuetele, kui nad on teeninud laeva pardal asjakohasel ametikohal vähemalt 12 kuud viimase 60 kuu jooksul enne käesoleva direktiivi jõustumist ning täidavad STCW koodeksi jaotises A-III/6 ette nähtud pädevusnõudeid.
5. Olenemata eespool punktides 1–4 esitatud nõuetest võib liikmesriik leida, et nõuetekohase ettevalmistusega isikud võivad täita teatavaid jaotises A-III/6 osutatud ülesandeid,

Reegel III/7

Elektriku tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Vähemalt 750 kW peamasinate efektiivse koguvõimsusega merelaeva elektrikul peab olema kutsetunnistus.
2. Tunnistuse taotleja:
 - (1) on vähemalt 18 aastat vana;
 - (2) on sooritanud heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt 12 kuu pikkust väljaõpet ja kogemusi, või
 - (3) on saanud heakskiidetud väljaõppe, mis hõlmab heakskiidetud pikkusega meresõidupraktikat, mis ei ole lühem kui kuus kuud; või
 - (4) tal on kvalifikatsioon, mis vastab STCW koodeksi III peatüki tabelis A-III/7 kirjeldatud tehnilisele pädevusele ning heakskiidetud pikkusega meresõidupraktika, mis ei ole lühem kui kolm kuud; ning
 - (5) ta täidab STCW koodeksi jaotises A-III/7 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Liikmesriik võrdleb enne 1. jaanuari 2012 väljaantud elektrikutunnistusele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotises A-III/7 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks nimetatud tunnistuste omanike täiendõppe vajaduse.
4. Liikmesriik võib leida, et meremehed vastavad käesoleva reegli nõuetele, kui nad on teeninud laeva pardal asjakohasel ametikohal vähemalt 12 kuud viimase 60 kuu jooksul enne käesoleva direktiivi jõustumist ning täidavad STCW koodeksi jaotises A-III/7 ette nähtud pädevusnõudeid.
5. Olenemata eespool punktides 1–4 esitatud nõuetest võib liikmesriik leida, et nõuetekohase ettevalmistusega isikud võivad täita teatavaid jaotises A-III/7 osutatud ülesandeid,

IV PEATÜKK

RAADIOSIDE JA RAADIOSIDE EEST VASTUTAV PERSONAL

Selgitav märkus

Raadiovahiga seotud kohustuslikud sätted on esitatud raadioeeskirjades ja muudetud SOLAS 74 konventsioonis. Raadioseadmete hooldust käsitlevad sätted on esitatud muudetud SOLAS 74 konventsioonis ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni vastuvõetud suunistes.

Reegel IV/1

Taotlus

1. Käesolevat peatükki, v.a selle punkti 2, kohaldatakse muudetud SOLAS 74 konventsiooniga ettenähtud ülemaailmse merepääste- ja ohutussüsteemis (GMDSS) osalevate laevade raadioside operaatorite suhtes.
2. Raadioside eest vastutav personal ei pea järgima käesoleva peatüki sätteid sellistel laevadel, mis ei pea vastama SOLAS 74 konventsiooni IV peatükis esitatud GMDSSi käsitlevatele nõuetele. Nende laevade raadioside operaatorid peavad ikkagi järgima raadioeeskirju. Administratsioon tagab, et kõnealustele raadioside operaatoritele antakse välja raadioeeskirjadega ettenähtud asjakohased tunnistused ja et neid tunnustatakse.

Reegel IV/2

GMDSS side eest vastutava raadioside operaatori tunnistuse saamiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Kõigil sellisel laeval radioteenistusega seotud isikutel, mis peab osalema GMDSS-s, peab olema GMDSS asjakohane tunnistus, mille administratsioon on välja andnud ja mida ta on tunnustanud vastavalt raadioeeskirjadele.
2. Lisaks sellele peab igäüks, kes taotleb käesoleva reegli kohaselt kutsetunnistust teenistuseks laeval, millel vastavalt muudetud SOLAS 74 konventsioonile peavad olema raadioseadmed:

- 2.1. olema vähemalt 18 aastat vana; ning
- 2.2. olema saanud heakskiidetud väljaõppe ning täitma STCW koodeksi jaotises A-IV/2 ette nähtud pädevusnõudeid.

V PEATÜKK

TEATAVATE LAEVALIIKIDE PERSONALI ERIVÄLJAÕPPE NÕUDED

Reegel V/1-1

Nafta- ja kemikaalitankerite kaptenite, ohvitseride ja reakoosseisu liikmete väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Ohvitseridel ja reakoosseisu liikmetel, kelle erikohustused ja vastutus on seotud nafta- ja kemikaalitankerite lasti või lastimisseadmetega, peab olema tunnistus nafta- ja kemikaalitankerite lasti või lastimisseadmetega seotud põhiväljaõppe kohta.
2. Nafta- ja kemikaalitankerite lasti või lastimisseadmetega seotud põhiväljaõppe tunnistuse taotleja on saanud põhiväljaõppe vastavalt STCW koodeksi jaotise A-VI/1 sätetele ning:
 - (1) vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika nafta- või kemikaalitankeril ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid või
 - (2) on saanud nafta- või kemikaalitankerite lastimisega seotud heakskiidetud põhiväljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid.
3. Kaptenil, vanemmehaanikul, vanemtüürimehel, teisel mehaanikul ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad naftatankeritel lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise, mahutite puhastamise ja muude lastiga seotud toimingute eest, on naftatankerite lastiga seotud täiendõppe tunnistus.
4. Naftatankerite lastiga seotud täiendõppe tunnistuse taotleja:
 - (1) täidab nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe nõudeid ning
 - (2) pärast seda, kui ta on saanud nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe, läbib
 - (3) vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika naftatankeril või
 - (a) mittekoosseisulise töötajana naftatankeril vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme laadimist ja kolme lossimist ja on kandud heakskiidetud praktikapäevikusse, võttes arvesse STCW koodeksi jaotises B-V/1 sätestatud suuniseid, ning

- (b) on läbinud naftatankerite lastimisega seotud heakskiidetud täiendõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 2 ette nähtud pädevusnõudeid.
5. Kaptenil, vanemmehaanikul, vanemtüürimehel, teisel mehaanikul ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad kemikaalitankeritel lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise, mahutite puhastamise ja muude lastiga seotud toimingute eest, on kemikaalitankerite lastiga seotud täiendõppe tunnistus.
6. Kemikaalitankerite lastiga seotud täiendõppe tunnistuse taotleja:
- (1) täidab nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe nõudeid ning
- (2) pärast seda, kui ta on saanud nafta- ja kemikaalitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe, läbib
- (a) vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika naftatankeril või
- (b) mittekoosseisulise töötajana kemikaalitankeril vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme laadimist ja kolme lossimist ja on kantud heakskiidetud praktikapäevikusse, võttes arvesse STCW koodeksi jaotises B-V/1 sätestatud suuniseid, ning
- (3) on läbinud kemikaalitankerite lastimisega seotud heakskiidetud täiendõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-1 punktis 3 ette nähtud pädevusnõudeid.
7. Liikmesriigid tagavad, et lõigete 2, 4 või 6 kohaselt väljaõppe saanud meremeestele antakse asjakohane pädevustunnistus või kinnitatakse olemasolev kutsetunnistus või pädevustunnistus.

Reegel V/1-2

Vedelgaasitankerite kaptenite, ohvitseride ja reakoosseisu liikmete väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Ohvitseridel ja reakoosseisu liikmetel, kelle erikohustused ja vastutus on seotud vedelgaasitankerite lasti või lastimisseadmetega, peab olema tunnistus vedelgaasitankerite lasti või lastimisseadmetega seotud miinimumväljaõppe kohta.
2. Vedelgaasitankerite lasti või lastimisseadmetega seotud põhiväljaõppe tunnistuse taotleja on saanud põhiväljaõppe vastavalt STCW koodeksi jaotise A-VI/1 sätetele ning ta on:
- (1) läbinud vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika vedelgaasitankeritel ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid või
- (2) saanud vedelgaasitankerite lastimisega seotud heakskiidetud põhiväljaõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktis 1 ette nähtud pädevusnõudeid.

3. Kaptenil, vanemmehaanikul, vanemtüürimehel, teisel mehaanikul ja kõigil isikutel, kes otseselt vastutavad vedelgaasitankeritel lasti laadimise, lossimise, reisi jooksul hooldamise ja käitlemise, mahutite puhastamise ja muude lastiga seotud toimingute eest, on vedelgaasitankerite lastiga seotud täiendõppe tunnistus.
4. Vedelgaasitankerite lastiga seotud täiendõppe tunnistuse taotleja:
 - (1) täidab vedelgaasitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe nõudeid ning
 - (2) pärast seda, kui ta on saanud vedelgaasitankerite lastimisega seotud põhiväljaõppe,
 - (a) on läbinud vähemalt kolme kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika vedelgaasitankeril või
 - (b) mittekoosseisulise töötajana vedelgaasitankeril vähemalt ühe kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika, mis hõlmab vähemalt kolme laadimist ja kolme lossimist ja on kandud heakskiidetud praktikapäevikusse, võttes arvesse STCW koodeksi jaotises B-V/1 sätestatud suuniseid, ning
 - (3) on läbinud vedelgaasitankerite lastimisega seotud heakskiidetud täiendõppe ning täidab STCW koodeksi jaotise A-V/1-2 punktis 2 ette nähtud pädevusnõudeid.
5. Liikmesriigid tagavad, et lõigete 2 või 4 kohaselt väljaõppe saanud meremeestele antakse asjakohane pädevustunnistus või kinnitatakse olemasolev kutsetunnistus või pädevustunnistus.

Reegel V/2

Reisiparvlaevade kaptenite, ohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali väljaõppe ja ettevalmistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Käesolevat reeglit kohaldatakse rahvusvaheliste reisidega seotud reisiparvlaeva pardal teenivate kaptenite, ohvitseride, reakoosseisu liikmete ja muu personali suhtes. Liikmesriigid määravad kindlaks, kuidas kõnealuseid nõudeid kohaldatakse kohalikeks reisideks kasutatavatel reisilaevadel teeniva personali suhtes.
2. Enne oma kohustuste täitmist reisiparvlaeva pardal peavad meremehed olema läbinud punktides 4–7 ettenähtud väljaõppe vastavalt oma ametikohale, kohustustele ja vastutusele.
3. Meremehed, kes peavad olema saanud punktides 4, 6 ja 7 ettenähtud väljaõppe, on kohustatud läbima asjakohase täiendõppe vähemalt iga viie aasta järel või peavad esitama tõendid, et on viimase viie aasta jooksul saavutanud nõutud pädevusetaseme.
4. Kaptenid, ohvitserid ja muu personal, kes häireplaani kohaselt on määratud aitama reisijaid reisiparvlaeval häireolukordades, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 1 ettenähtud väljaõppe, mis käsitleb rahvamasside juhtimist.

5. Personal, kes on otseselt seotud reisiparvlaeva reisijate teenindamisega reisijatele ettenähtud kohtades, peab olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 2 ettenähtud ohutusealase väljaõppe.
6. Kaptenid, vanemmehaanikud, vanemtüürimehed, teised mehaanikud ja kõik isikud, kes häireplaani kohaselt vastutavad reisiparvlaeval olevate reisijate ohutuse eest häireolukordades, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 3 ettenähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb kriiside lahendamist ja inimeste käitumist.
7. Kaptenid, vanemtüürimehed, vanemmehaanikud, teised mehaanikud ja kõik isikud, kes vastutavad ro-ro reisiparvlaeval otseselt reisijate laevale minemise ja laevalt lahkumise eest, lasti laadimise, lossimise ja kinnitamise eest ning laevakeres olevate avauste sulgemise eest, peavad olema saanud STCW koodeksi jaotise A-V/2 punktis 4 ettenähtud heakskiidetud väljaõppe, mis käsitleb reisijate ja lasti ohutust ning laevakere kindlust.
8. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, keda peetakse pädevaks käesoleva reegli sätete kohaselt, saavad väljaõpet tõendava dokumendi.

VI PEATÜKK

HÄIREOLUKORDADE, TÖÖOHUTUSE, TURVALISUSE, ARSTIABI JA PÄÄSTMISEGA SEOTUD TÖÖKOHUSTUSED

Reegel VI/1

Kõigi meremeeste ohutusalase üldõppe, põhiväljaõppe ja õpetuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed saavad STCW koodeksi jaotise A-VI/1 kohase ohutusalase üld- ja põhiväljaõppe ning vastavad selles ette nähtud asjakohasele pädevusnõudele.
2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma põhiväljaõpet, antakse välja pädevustunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud põhiväljaõppe kursusel.

Reegel VI/2

Päästepaadi või -parve, valvepaadi ja kiirvalvepaadi kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse väljaandmiseks kohustuslikud miinimumnõuded

1. Päästepaadi või -parve ja valvepaadi, v.a kiirvalvepaat, kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse taotleja:
 - (1) on vähemalt 18 aastat vana;
 - (2) on läbinud vähemalt 12 kuu pikkuse heakskiidetud meresõidupraktika või on osalenud heakskiidetud õppekursusel ja tal on vähemalt kuue kuu pikkune heakskiidetud meresõidupraktika; ning

- (3) täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/2 punktides 1–4 päästepaadi või -parve ja valvepaadi kasutamiseks vajalikku pädevust tõendava tunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid.
2. Kiirvalvepaadi kasutamiseks vajaliku pädevustunnistuse taotlejal:
 - (1) on päästepaadi või -parve ja valvepaadi, v.a kiirvalvepaat, kasutamiseks vajalik pädevustunnistus;
 - (2) ta on osalenud heakskiidetud väljaõppekursusel ning
 - (3) täidab STCW koodeksi jaotise A-VI/2 punktides 7–10 kiirvalvepaadi kasutamiseks vajalikku pädevust tõendava tunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid.

Reegel VI/3

Tuletõrjealase täiendõppe kohustuslikud miinimumnõuded

1. Tulekustutustöid juhtima määratud meremehed on edukalt läbinud tulekustutusmeetodeid käsitleva täiendõppe, milles erilist rõhku pööratakse töö korraldamisele, taktikale ja juhtimisele kooskõlas STCW koodeksi jaotise A-VI/3 punktide 1–4 sätetega ning täidavad nimetatud jaotises esitatud pädevusnõudeid.
2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma tuletõrjealast täiendõpet, antakse välja pädevustunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud tuletõrjealasel täiendõppekursusel.

Reegel VI/4

Esmaabi andmise ja arstiabiga seotud kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed, kes on määratud andma laeval esmaabi, täidavad STCW koodeksi jaotise A-VI/4 punktides 1, 2 ja 3 sätestatud pädevusnõudeid, mis käsitlevad esmaabi andmist.
2. Meremehed, kes vastutavad arstiabi andmise eest laeval, täidavad STCW koodeksi jaotise A-VI/4 punktides 4, 5 ja 6 esitatud pädevusnõudeid, mis käsitlevad arstiabi andmist laeval.
3. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma esmaabi andmist või arstiabi käsitlevat väljaõpet, antakse välja pädevustunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud esmaabi andmist või arstiabi käsitlevatel kursusel.

Reegel VI/5

Laeva turvaülevaade pädevustunnistuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Laeva turvaülevaade pädevustunnistuse taotlejal on:
 - (1) vähemalt 12 kuu pikkune heakskiidetud meresõidupraktika ning

- (2) ta täidab laeva turvaülema pädevustunnistuse saamiseks esitatavaid pädevusnõudeid, mis on sätestatud STCW koodeksi jaotise A-VI/5 punktides 1-4.
2. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, keda peetakse pädevaks käesoleva reegli sätete kohaselt, saavad pädevustunnistuse.

Reegel VI/6

Kõigi meremeeste turvaalase väljaõppe ja õpetuse kohustuslikud miinimumnõuded

1. Meremehed saavad STCW koodeksi jaotise A-VI/6 punktide 1–4 kohase turvaalase üldväljaõppe ja turvateadlikkuse alase väljaõppe ning vastavad selles ette nähtud asjakohasele pädevusnõudele.
2. Kui tunnistuse väljaandmiseks vajalik ettevalmistus ei hõlma turvateadlikkust, antakse välja pädevustunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud turvateadlikkuse kursusel.
3. Liikmesriik võrdleb enne käesoleva direktiivi jõustumist väljaantud turvaalase väljaõppe tunnistust omavatele meremeestele seatud pädevusnõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotise A-VI/6 punktis 4 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks asjaomaste meremeeste täiendõppe vajaduse.

Turvaülesannetega meremehed

1. Turvaülesannetega meremehed täidavad STCW koodeksi jaotise A-VI/6 punktides 6–8 sätestatud pädevusnõudeid.
2. Kui vastava tunnistuse väljaandmiseks ettenähtud väljaõppe ei hõlma turvaalast väljaõpet, antakse välja pädevustunnistus, mis tõendab, et selle omanik on osalenud turvaülesannete täitmist käsitleval kursusel.
3. Liikmesriik võrdleb enne käesoleva direktiivi jõustumist turvaülesannetega meremeestele väljaantud tunnistusele seatud nõudeid sellele tunnistusele STCW koodeksi jaotise A-VI/6 punktis 8 kehtestatud nõuetega ning teeb kindlaks asjaomaste meremeeste täiendõppe vajaduse.

VII PEATÜKK ALTERNATIIVTUNNISTUSED

Reegel VII/1

Alternatiivtunnistuste väljaandmine

1. Olenemata käesoleva lisa II ja III peatükis sätestatud tunnistuse väljaandmise nõuetest, võivad liikmesriigid otsustada välja anda või volitada välja andma kõnealuste peatükkide reeglites nimetatud tunnistustest erinevaid tunnistusi, kui:

- (1) tunnistustele ja kinnituslehtedele märgitavad teenistusülesanded ja vastutustasand on valitud STCW koodeksi A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-

II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 ja A-IV/2 esitatud teenistusülesannete ja vastutustasandite hulgast ning on nimetatutega identsed;

- (2) taotleja on saanud heakskiidetud väljaõppe ning täidab STCW koodeksi asjakohases jaotises ja käesoleva koodeksi jaotises A-VII/1 tunnistusele või kinnituslehele märgitavate teenistusülesannete ja vastutustasandi puhul kehtestatud pädevusnõudeid;
 - (3) taotlejal on heakskiidetud meresõidupraktika, mis on vajalik tunnistusele märgitavate teenistusülesannete ja vastutustasandite puhul. Meresõidupraktika minimaalne kestus on võrdne käesoleva lisa II ja III peatükis sätestatud meresõidupraktika kestusega. Meresõidupraktika minimaalne kestus ei tohi olla lühem STCW koodeksi jaotises A-VII/2 sätestatust;
 - (4) tunnistuse taotlejad, kes täidavad navigeerimisülesandeid operatiivtasandil, peavad siis, kui see on vajalik, täitma raadioteenistust käsitleva IV peatüki reeglitega ettenähtud nõudeid radioeeskirjade kohaselt;
 - (5) tunnistused antakse välja kooskõlas artikliga 2 ja STCW koodeksi VII peatüki sätetega.
2. Tunnistust ei anta välja käesoleva peatüki alusel, kui liikmesriik ei ole edastanud komisjonile STCW konventsiooniga nõutud teavet.

Reegel VII/2

Meremeeste diplomeerimine

Kõigil meremeestel, kes täidavad STCW koodeksi II peatüki tabelites A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 või A-II/5, III peatüki tabelites A-III/1, A-III/2, A-III/3 või A-III/4 või A-III/5 või IV peatüki tabelis A-IV/2 määratletud teenistusülesannet või -ülesandeid, peab olema vastavalt vajadusele kas kutsetunnistus või pädevustunnistus.

Reegel VII/3

Alternatiivtunnistuste väljaandmise põhimõtted

1. Liikmesriik, kes otsustab välja anda või volitab välja andma alternatiivtunnistusi, tagab järgmiste põhimõtete järgimise:
 - (1) alternatiivtunnistuste süsteemi ei kohaldata, kui ei ole tagatud vähemalt selline mereohutuse ja saaste vältimise tase nagu on ette nähtud teiste peatükkidega;
 - (2) käesolevale peatükile vastav mis tahes alternatiivtunnistuste väljaandmise kord näeb ette, et kõnealused tunnistused on asendatavad muude peatükkide alusel väljaantud tunnistustega.
2. Punktis 1 nimetatud asendatavuspõhimõttega tagatakse, et:
 - (1) II ja/või III peatüki alusel tunnistuse saanud ning VII peatüki alusel tunnistuse saanud meremehed on võimelised teenima laevadel, millel on kas tavapärase või muu töökorraldus;

- (2) meremehi ei koolitata konkreetseteks tööülesanneteks selliselt, et see raskendab neil kasutada oma oskusi mujal.
3. Tunnistuse väljaandmisel käesoleva peatüki alusel võetakse arvesse järgmisi põhimõtteid:
- (1) alternatiivtunnistusi ei anta välja järgmistel eesmärkidel:
 - (a) laevapere vähendamine pardal;
 - (b) kutseala terviklikkuse või meremeeste kutseoskuste vähendamine, või
 - (c) et õigustada masinavahi eest vastutava ohvitseri ja navigatsioonivahi eest vastutava ohvitseri kohustuste ühendamist ühe tunnistuse omaniku vastutuseks ühe vahikorra jooksul;
 - (2) laeva juhtiv isik on laeva kapten ning alternatiivtunnistuste väljaandmine ei kahjusta kapteni ja muude isikute õiguslikku seisundit ega autoriteeti.
4. Punktides 1 ja 2 esitatud põhimõtetega tagatakse nii tüürimeeste kui ka laevamehaanikute pädevuse säilimine.”

II lisa

II lisa punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon, keda abistab Euroopa Mereohutuse Amet ja vajaduse korral koostöös asjaomaste liikmesriikidega, on kinnitanud asjaomase lepinguosalise hindamise kaudu, mille hulka võib kuuluda rajatiste ja menetluste kontrollimine, et pädevusnõudeid, väljaõpet ja diplomeerimist ning kvaliteedinõudeid käsitlevaid konventsiooni nõudeid täidetakse täielikult.”.

III lisa

„V LISA

STATISTILISTEL EESMÄRKIDEL KOMISJONILE EDASTATAVA TEABE LIIK

1. Käesolevale lisale viitamise korral esitatakse seoses kõigi kutsetunnistuste või nende väljaandmist kinnitavate kinnituslehtede, kõigi muude riikide väljaantud kutsetunnistuste tunnustamist kinnitavate kinnituslehtede ja kõigi reakoosseisu liikmete pädevust tõendavate tunnistuste kinnituslehtedega. järgmine teave, mis on ette nähtud STCW koodeksi jaotise A-I/2 lõikes 9:

Kutsetunnistused / nende väljaandmist tõendavad kinnituslehed:

- meremehe kordumatu tunnuscode;
- meremehe nimi;
- meremehe sünnikuupäev;
- meremehe kodakondsus;
- meremehe sugu;
- kutsetunnistuse kinnitatud number;
- kinnituslehe number;
- ametikoht(kohad);
- dokumendi väljaandmise aeg või viimase pikendamise kuupäev;
- kehtivusaeg;
- tunnistuse staatus (kehtiv, peatatud, tühistatud, kuulutatud kaotatuks või hävinud);
- piirangud.

Muude riikide poolt väljaantud kutsetunnistuste tunnustamist tõendavad kinnituslehed:

- meremehe kordumatu tunnuscode;
- meremehe nimi;
- meremehe sünnikuupäev;
- meremehe kodakondsus;
- meremehe sugu;
- kutsetunnistuse välja andnud riik;
- kutsetunnistuse originaali number;

- kinnituslehe number;
- ametikoht(kohad);
- dokumendi väljaandmise aeg või viimase pikendamise kuupäev;
- kehtivusaeg;
- staatus;
- piirangud.

Reakoosseisu liikmete kutsetunnistused (võimaluse korral):

- meremehe kordumatu tunnuscode;
- meremehe nimi;
- meremehe sünnikuupäev;
- meremehe kodakondsus;
- meremehe sugu;
- kutsetunnistuse number;
- ametikoht(kohad);
- dokumendi väljaandmise aeg või viimase pikendamise kuupäev;
- kehtivusaeg;
- staatus.

2. Andmekaitse seaduste alla kuuluva teabe võib edastada anonüümselt.